

да съществувать органически същества.“ Лелють, като ся отчая да намъри едно задоволено изясненіе на това потайно явленіе изговаря ся обаче близо съ истото опрѣдѣленіе. „*животъ-тъ е едно отъ качества на съществуваніето*; само что има обще въ начина по който съществувать нареченыты тѣла органически, сирѣчь, растеніята и животныты.“

Много души философи пріимать живота както едно зачяло, различно отъ веществото, отъ което то сж отдѣля на смъртний чясъ, мнѣніе прѣснато отъ анимистити отъ Сталовото училище. Послѣднити обаче смисать обыкновенено живното зачяло съ душата, на която ти отдавать нѣ само съхраненіето на съществуваніето, нѣ още и свойството да ся опира на болестнити дѣятели, които устрашавать организма. Аристотъ е отъ тоязь рядъ философи: „*Животъ ся нарича, казва той, храненіето, растеніето изгубваніето отъ само-себе.*“ *Животъ е средство отъ вжтрѣшнето чювство и отъ вещественото сѣдиненіе, средство, утвърдено отъ едно ѣвѣрмоу или причина на движеніето, на което същность-та е непозната.* Това изясненіе щяше бжде съвсѣмъ право ако чловѣкъ, самъ между вситы създанія, наслаждаваше ся отъ добродѣяніето на живота; нѣ то прѣстанва да бждева за нѣкои животни родове, или понѣ за всичкото растително царство.

Послѣдователети на *организма* не пріимать никакъ живота както една причина. По мнѣніето имъ, той не е прилѣпенъ ни на твърдо, ни на рѣдко, ни на едно тѣло, ни на нѣкое орѣдіе, ни на дѣйствиe; той е собственость-та на единъ съставъ отъ сплетенія и органи, едно движеніе, едно нагласяваніе; съ една рѣчь, слѣдетвіето отъ организаціята. Нѣ организація и животъ сж нѣчта различни; зачто има органически тѣла на които животъ-тъ ся е оттеглилъ; има други, сѣмято, что съдържава зачяло на живота, нѣ въ което организаціята не съществува още. Обаче единъ отъ най-слабодумнити послѣдователе на организма е подалъ новы доказателства на противна мысль: „Ако нѣкои постави на единъ микрографъ, казва Берардъ, две яйчица отъ животны, които ся хранять съ млѣко, най-тънкото вниманіе не може открие въ тѣхъ никаквж стойнж различж; чловѣкъ не вижда въ едното и другото освѣнъ зрънца и валчета, още и еднж малкж прозирнж ципицж (прорастителната ципица).“ Не трѣбаше ли прочее да излѣзатъ отъ тыя две яйчица две еднакы животны? Нѣ, отистина; едното можяше даде животъ на мышка и другото на филъ. Обаче може бы хымикъ-тъ достигне да открие различыты, что отбѣгватъ на микрографа? Да ся увѣри на това, Берардъ му поставя на раставяніе две птичешкы яйца; нѣ хымикъ-тъ намира тѣкмо сжщиты зачала и въ двесты яйца: много бѣлинж, жълтинж, мазнинж, малко соль, фосфоръ, сѣрж, и желѣзо. Сжщата ли птица щяше ся измжти отъ всяко отъ тыя яйца? Нѣ, отъ едно щяше сяизмжти орелъ, а отъ друго славей. Ако отъ вещества, въ които микроскопъ-тъ и хымическото раставяніе не показватъ никаквж различж, излазять същества толкосъ неприличны, петрѣба ли нѣкой да пріема, че тыя крѣять едно животпо